

GAZETA INVĂȚĂMINTULUI

ANUL XXIII - Nr. 1071

Vineri
15 ianuarie
1971

4 pagini - 25 bani

O întrebare
cu teme

Nu-i așa că nu poți admite să fi se reducă posibilitatea de a cunoaște? Dacă ar declara cineva că nu-ți este permis să citești, să vezi, să cercetezi, să tragi concluzii din experiența, din munca ta de azi pentru cea de mâine, te-ai indigna și ai aduce un sir nesfârșit de argumente în apărarea poziției tale. Nu-i așa?

Și ai perfectă dreptate. Cum să te excludă cineva de la largirea perspectivelor? Cum să-ți refuze cineva dreptul de a-ți îmbogăți cunoașterea, de a-ți deschide noi orizonturi? Cum să te împiedice cineva să studiezi, să gîndești, să aprofunzi? Cum să nu-ți fie lăsat accesul la valorile culturii, științei, specialității tale? Cum să-ți iaie cineva aripile, cum să-ți bazeze drumul, cum să-ți refuze posibilitatea de a aspira? Cu ce drept? De ce toți ceilalți să evolueze și tu să fii un limitat? De ce tu să fii condamnat la stagnare? Nu-i o absurditate scandalosă?

Încă o dată, ai dreptate. Oricine va recunoaște aceasta și își va lua par- tea.

Dar, la tîmpanul și de întrebări ar mai fi de așteptat una. Cînd și-o face omul cu mîna lui, cum să-ți mai aperi și de cine? Această ultimă întrebare e singură pusă cu teme. Temele exprimate înainte au fost imaginare. Nimeni n-a văzut cerber în ușile librărilor sau în biotecilor. Nimeni n-a de gînd să bazeze drumul, să iaie aripile. Dimpotrivă. Ultima întrebare, ultima temă este însă, din păcate, reală. Și cum să mai aperi cînd știu este că, ce face omul cu mîna lui...

E. M.

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

CULTURA TEHNICĂ

Oră practică de depanare a receptoarelor de televiziune cu elevii Grupului școlar „Unirea” din Capitală

Realitatea contemporană ne obligă să revizim vechea noastră reprezentare despre relația dintre conceptul de cultură generală și conceptul de cultură tehnică, reprezentare conform căreia acestea erau privite nu numai ca noțiuni deosebite, bine delimitate, dar și aflate într-o oarecare opoziție. Devine din ce în ce mai evident că nu putem vorbi de cultura generală fără să integrăm în conținutul acestei noțiuni și pe acela al noțiunii de cultură tehnică. Dar ce este, de fapt, cultura tehnică? Care sînt caracteristicile acestei realități atât de acut actuale? Care este locul pe care trebuie să-l ocupe ea în formarea spirituală a omului zilelor noastre? Și, mai ales, care sînt modalitățile la care poate reurge școala pentru a forma cultura tehnică a tineretului la nivelul exigențelor contemporaneității? La aceste întrebări încearcă să răspundă rîndurile de mai jos.

Gr. Moisil spunea undeva că în cîteva decenii, poate și mai curînd, fiecare al cincilea om va fi angajat în cercetare, adică eu, tu, el, ea sau altul va fi cercetător. Problema e una singură: dacă nu va trebui ca unul dintre cei patru să explice celorlalți trei ce a vrut al cincilea. Și pentru ca să preîntîmpinăm o astfel de eventualitate, avem o singură cale: aceea de a realiza un înalt grad general de cultură tehnică.

Concept contemporan cu sensuri complexe

După omnia lui ION CHITU, redactorul șef al revistei „Știință și tehnică”, noțiunea de cultură tehnică are astăzi sensuri deosebit de complexe, iar această complexitate decurge din revoluția tehnico-științifică specifică secolului nostru, revoluție care implică în toate sferile activității umane — economice, sociale, culturale. Astăzi — afirmă I. Chitu — a fi om cult înseamnă între altele să ai nu numai cunoștințe teoretice, dar și cunoștințe aplicative (fiindcă, în ultima instanță, tehnica este teorie aplicată) din domeniul fizicii, al chimiei, al biologiei etc., adică din toate acele discipline al căror conținut poate deschide, prin datele lui esențiale, un anumit orizont asupra gradului de dezvoltare atins de tehnica și știința contemporană. Astăzi nu te poți considera un om cult dacă nu știi, de exemplu, prin ce se deosebește fuziunea nucleară de fisiunea nucleară, dacă n-ai aflat că nu de mult a fost sintetizată pe cale artificială gena și că sintem pe cale de a asista la elaborarea unei inginerii genetice, lucru deosebit de important pentru viitorul biologiei moleculare.

Aprofundind această idee, scriitorul și inginerul DOREL DOBRIAN a făcut să facă o delimitare contextuală. Ne aflăm — a precizat el — într-o epocă în care volumul științei se dublează practic la 7-15 ani. Cei mai mulți, mai pre-

cis 98% din savanții tuturor timpurilor s-au născut după 1900, iar 90% din savanții tuturor timpurilor sînt în viață. Specialiștii care au împlinit vîrsta de 40 de ani și-au acumulat cunoștințele științifice și tehnice de care se servesc în practică după absolvirea facultății. Aș aminti, pentru a sublinia însemnătatea culturii tehnice în această avalanșă de acumulări, de o cunoscută butadă a lui Kafka, anume aceea în care vorbește despre ce se întîmplă între A, B și C cînd A este superior ierarhic lui B, iar B este superior ierarhic lui C. Devine o problemă decisivă în această împrejurare ca B să înțeleagă ce vrea de la el A și să-i transmită corect lucrul acesta lui C. Este vital ca intermediarul pus în situația de a prelua cunoștințele (informații, idei etc.) de la cercetătorul de primă mînă, deci de la cel înzestrat cu cea mai largă cultură științifică și tehnică, să aibă la rîndul-i o cultură îndeajuns de profundă pentru a-l înțelege corect pe acesta și pentru a transmite tot atât de corect ideile sale constructorului propriu-zis; dar și constructorul trebuie să fie la fel de cult pentru a aplica în practică ideile respective. Dacă intermediarul și constructorul au un randament scăzut, datorită culturii lor tehnice scăzute, „bilanțul” devine negativ. Între cercetătorul A și beneficiarul X există inevitabil o serie de verigi intermediare. Iar randamentul final este, firește, produsul randamentelor parțiale ale acestor verigi. Academicianul

Doi termeni — un tot indestructibil

Că disjunția între cultura tehnică și cultura generală, justificată poate în trecut, devine o eroare în condițiile epocii contemporane și că între aceste două noțiuni există un acord total ne-o confirmă nu numai adepții tehnicii, dar și specialiștii din domeniul psihologiei și pedagogiei. În fond — ne-a spus psihologul MIHAI GOLU — cultura, ca produs al evoluției istorice a omenirii, ni se prezintă, la o analiză mai atentă, ca un tot unitar, indestructibil. În procesul formării personalității omului modern trebuie să se asigure, încă de la început condițiile pentru ca sistemul culturii, în unitatea celor două laturi ale sale — spirituală și materială — să se reproducă în mod cit mai complet, cit mai eficient din punct de vedere operațional. În școală, în conceptul de cultură generală trebuie să includem relația bilaterală între aspectele așa-numite teoretice, legate de însușirea cunoștințelor la diferite obiecte de învățămînt și elementele așa-numite practice, tehnice care fie că sînt introduse în forma unor preocupări speciale, fie că se asociază la procesul de transmitere a noțiunilor, îndeosebi a celor din domeniul științelor naturii. Cultura tehnică trebuie să fie privită,

ANDREI SEVER

(Continuare în pag. 3-a)

Pregătirea examenelor pe agenda preocupărilor prioritare

Bacalaureatul și concursul de admitere în învățămîntul superior se înscriu cu majuscule pe agenda priorităților în activitatea liceelor începînd cu această etapă a anului școlar.

Practic aceasta înseamnă — ne declară prof. Florea Păunici, directorul Liceului nr. 1 din Caracal — o evaluare cuprinzătoare la nivelul fiecărei clase a XII-a, de către profesori, dirigenți și conducerea școlii, a nivelului de pregătire al fiecărui elev și, evident, trecerea la organizarea unui sistem de corectare a eventualelor goluri, paralel cu esențializarea, cu așchuirea cunoștințelor de ansamblu la fiecare disciplină implicată. De fapt, pregătirea pentru bacalaureat, dar și pentru admiterea în învățămîntul superior a început, din cite cunosc eu, în cele mai multe licee, cel puțin la disciplinele obligatorii, cu mult înainte de această etapă. În cazul liceului nostru, de pildă, ea a început la nivelul fiecărui profesor sau diriginte pentru actuala promoție încă din cla-

sa a XI-a, deci de anul trecut. Această pregătire trece acum de la sistemul părților, sau al detaliilor esențiale, la unul integrator, al ansamblurilor, în care accentul se pune în primul rînd nu pe acumularea de cunoștințe, ci pe funcționalitatea lor în întreg. Desigur elemente ale celor două modalități se întrepîndesc de-a lungul întregii pregătiri, accentul însă se deplasează treptat de la prima la cea de a doua. Preocuparea noastră pentru pregătirea elevilor din ultima clasă în vederea bacalaureatului și a concursului de admitere în învățămîntul superior a fost considerabil impulsionată de cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la deschiderea anului universitar. Consultațiile care se inițiau mai înainte, benevol, mai ales pentru elevii cu multe goluri în cunoștințe, au fost regîndite și organizate astfel încît să beneficieze de ele și elevii ceilalți. Începînd cu trimestrul al II-lea, aceste consultații se transformă în cursuri de pregătire organizate, e-

șalonate săptămînal duminică și într-una din celelalte zile ale săptămîinii. Programele se vor alcătui astfel încît pregătirea pentru bacalaureat să servească și celuiul obiectiv, adică concursului de admitere în învățămîntul superior.

O inițiativă meritorie în această privință ni se pare aceea a Comitetului municipal de partid București, concretizată în organizarea, începînd cu data de 5 ianuarie, a unor cursuri de pregătire pentru admiterea în învățămîntul superior pe lîngă toate instituțiile de învățămînt superior din Capitală. Asemenea soluție a mai fost încercată, cu ani în urmă, de către unele instituții de învățămînt superior, care organizau cursuri de pregătire cu o lună înainte de concurs. Ulterior ea a fost însă abandonată, deoarece treptat își pierduse din eficiență. Așadar, în loc să se caute o soluție de revitalizare a lor, s-a recurs la măsura cea mai simplă. Este chiar perioada în care barometrul meditațiilor cu

banii a înregistrat o substanțială ascensiune.

Pe baza amintitei inițiative Universitatea București, Institutul politehnic, Institutul de construcții, Institutul de arhitectură și Academia de științe economice organizează săptămînal cursuri de pregătire pentru elevii clasei a XII-a la toate disciplinele care formează obiectul concursului de admitere. Ecolul acestei inițiative, ne-a comunicat prof. Sofia Pușcașu, inspector general al inspectoratului școlar al municipiului București, este deosebit de mare. Imediat ce a fost anunțată în licee mii de elevi s-au înscris și au început să frecventeze cursurile. Numai la Institutul politehnic, de pildă, s-au înscris încă din primele zile peste 1.000 de viitori candidați. Pentru a sublinia seriozitatea cursurilor menționez că la fiecare din aceste instituții de organizare lor se ocupă un profesor.

La Politehnică aceste cursuri — ne spune prof. univ. Suzana Gidea, prorector al Institutului — se desfășoară la matematică, fizică și chimie în fiecare duminică, între orele 8-14 și în fiecare sîmbătă, între orele 14-20. La ele preda 100 de profesori, conferențieri, lectori și asistenți (evident, dintre cadrele cu experiență necesară). Dar problema pregătirii pentru admiterea în învățămîntul superior ni se pare mai complexă și nu se poate rezolva numai prin astfel de cursuri. Presupunînd că ele se vor organiza în toate centrele universitare, rămîn totuși multe mii de candidați, din celelalte localități, în afară lor. Cred că este necesar să fie identificați cei mai buni profesori din învățămîntul liceal, cu sprijinul cărora asemenea cursuri să se organizeze în toate orașele. Televiziunea ar putea avea un cuvînt greu de spus în

Cercetările comisiei de analiză a predării limbilor străine

Interviu cu prof. univ. dr. docent JEAN LIVESCU

În numerele precedente ale gazetei noastre au fost prezentate preocupările unor comisi de specialiști create în ultimul timp de către Ministerul Învățămîntului cu scopul de a cerceta posibilitățile de modernizare a educației în diferite compartimente. Au vorbit despre proiectele și acțiunile comisiilor președinții acestora.

Ne-am propus să prezentăm în numărul de față cititorilor noștri preocupările și activitatea Comisiei de analiză a predării limbilor străine, solicitînd președintelui ei, prof. univ. dr. doc. Jean Livescu, Rectorul Universității din București, interviul pe care îl redăm mai jos.

Red.: Imi voi îngădui să încep cu o întrebare care vi se va pareă desigur banală, dar prin care aș dori să subliniem importanța comisiei pe care o conduceți. Ce însemnătate atribuiți studiilor limbilor străine?

J. Livescu: Răspunsul e, pînă la urmă, un loc comun, deoarece știe oricine ce însemnătate are cunoașterea limbilor străine. Alături de alte limbaje, limbile străine constituie sisteme de comunicare ce

îmbogățesc capacitatea de transmitere și de recepționare a informațiilor, de selectare a lor, de contact, pe un orizont larg, cu realitățile lumii și vieții. Insușirea oricărei noi limbi e, cum spunea Goethe, „o nouă fereastră deschisă spre lume”. La rîndul lor, literaturile străine constituie elemente formative ale culturii umaniste, atât de specifică școlii noastre socialiste.

Red.: Sub ce auspicii a fost creată comisia pentru analiza predării limbilor străine?

J. Livescu: Firește, sub auspiciile Ministerului Învățămîntului și din inițiativa conducerii sale, cu intenția de a studia posibilitățile de îmbunătățire a învățămîntului limbilor străine pe toate treptele și în toate formele școlare. De altfel, chiar în componența comisiei a fost cuprins personal didactic de specialitate, din sectorul universitar, din cel de cultură generală, din institutele tehnice etc. Și, fiindcă am amintit de componența comisiei, mai trebuie să adaug că lucrăm în colaborare cu unele in-

stitute de cercetare științifică cum sînt, de pildă, Institutul de științe pedagogice sau Institutul de sociologie aplicată.

Red.: Care sînt obiectivele pe care și le-a propus comisia?

J. Livescu: În cadrul ei au fost constituite subcolective de lucru care, pe baza unui plan prezentat conducerii Ministerului Învățămîntului și acceptat de aceasta, analizează aspecte diferite și redactează rapoarte parțiale însoțite de propuneri concrete privitoare la ameliorarea predării limbilor străine. Astfel, unul din aceste subcolective se ocupă de stabilirea principiilor directorate privind predarea limbilor străine care se cer a fi studiate la noi în țară, a instituțiilor de învățămînt în care este potrivit să se organizeze predarea lor, de stabilirea vîrstei optime pentru începerea studiului limbilor străine, de precizarea motivelor orientării elevilor și studenților către studiul unei limbi sau alteia. O altă subcomisie analizează structura planurilor de învățămînt în școlile de cultură generală și în școlile tehnice și profesionale (numărul de ore a-

fectate limbilor străine în raport cu celelalte discipline), conținutul și structura planurilor de învățămînt la secțiile de specialitate din învățămîntul superior (durata de școlarizare, proporția dintre disciplinele de literatură și cele de limbi, proporția între specialitatea principală și cea secundară, numărul de examene, proporția între disciplinele teoretice și cele practice, încadrarea limbilor străine în contextul celorlalte discipline cu profil nefilologic, număr de ore ani de studiu etc.). Se efectuează de asemenea, o analiză a conținutului programelor analitice pentru toate clasele, pentru învățămîntul superior nefilologic și de specialitate, la cursurile speciale și la cursurile speciale. Se analizează totodată conținutul și structura manualelor de limbă străină pentru toate clasele și prin sondaj, manualele pentru învățămîntul superior, atât cele editate pe plan local citi cele publicate de Editura didactică și pedagogică (un subcolectiv anume creat se ocupă în mod special de studiarea manualelor pe toate treptele de învățămînt). De asemenea, se analizează felul în care

se aplică planurile de învățămînt și programele analitice individuale.

Red.: Ce ne puteți spune cu privire la cercetările care vizează aspectele metodologice ale predării?

J. Livescu: Sînt analizate metodele care se folosesc pentru o cit mai bună însușire a limbii vorbite și scrise, mijloacele moderne pe care le posedă instituțiile de învățămînt, gradul lor de accesibilitate, cîme le minuește, dacă există o diversificare în funcție de tipul de învățămînt în care se desfășoară predarea limbilor străine, posibilitățile existente pentru îmbunătățirea predării acestora prin radio și televiziune în cadrul unor emisiuni

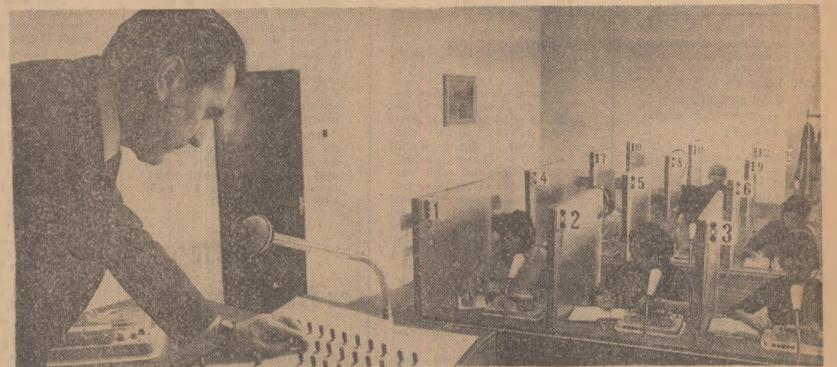
pentru școli și universități populare. Se studiază experiența acumulată în domeniul folosirii mijloacelor audio-vizuale în școlile și instituțiile de învățămînt superior din țara noastră, ca și regimul predării limbilor străine în alte țări, cu experiență bogată în acest domeniu. Avem în vedere și analiza practicii pedagogice, acoperirea cadrelor de limbi străine cu cadre calificate în școlile din mediul rural și urban, modul de stabilire a necesarului de cadre didactice în școli, eficiența formelor

Interviu realizat de
OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 3-a)

CONSTANTIN RĂDOI

(Continuare în pag. 3-a)

Lecție în laboratorul fonetic al Institutului de limbi și literaturi străine — de pe lîngă Universitatea București

MANIFESTĂRI DEDICATE ANIVERSĂRII SEMICENTENARULUI PARTIDULUI

Alături de tinerii județului IAȘI, numeroși elevi participă în aceste zile cu mult entuziasm la acțiunile organizate în cinstea aniversării unei jumătăți de veac de la crearea P.C.R. De o deosebită amploare se bucură concursul sugestiv intitulat „La trecuți-mare, mare viitor”, la care participă sute de elevi din liceele județului. Faza județeană a acestui interesant și instructiv concurs se va încheia cu un spectacol alcătuit din cantece, versuri și montaje literare închinată partidului. Elevii școlilor profesionale și ai liceelor de specialitate vor participa, la rândul lor, la con-

curtul intitulat „Școala mea, mândria mea”.

Acțiuni multiple și interesante se inițiază în cinstea aniversării partidului și în școlile județului MEHEDINȚI. Bunoară, în licee se organizează un ciclu de manifestări cu tema „Istoria P.C.R. — Istoria unei jumătăți de veac a poporului român”. În săptămânile următoare se va desfășura a treia ediție a concursului cu tema „Tipul comunistului oglindit în literatura noastră”, va avea loc o expoziție a elevilor din școlile profesionale, intitulată „Tehnica se însușeș-

te în școală” și va începe „Ștafeta semicentenarului” — o amplă manifestare culturală, la care vor participa sute de elevi.

Și în județul BOTOȘANI, tineretul școlar și-a propus să întimplă marea sărbătoare a poporului nostru cu numeroase manifestări omagiale. Între acestea se înscriu concursul cu tema „Tineretul, prezență activă în viața internațională” care se va încheia cu un simpozion. Numeroși participanți au antrenat concursul „Tineretul păstrător al tradițiilor folclorice”. În cadrul cărui membrii cercurilor de artizanat, cioplitori și incrustații se

întrec în realizarea de obiecte cu care apoi se va organiza o expoziție județeană.

Între manifestările pe care Clubul municipal al sindicatelor din învățământ BUCUREȘTI le organizează în cinstea semicentenarului partidului se înscriu, printre altele, conferința cu tema „50 de ani de activitate a P.C.R. închinată fericirii poporului și construirii României socialiste”, simpozionul „Partidul Comunist Român oglindit în opera scriitorilor noștri”, precum și vizita unui grup de profesori din Capitală la Muzeul de istorie a partidului, a mișcării revoluționare și democratice din România.

ÎN DEZBATEREA CONSILIULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PROFESIONAL ȘI TEHNIC

Formarea viitorilor tehnicieni și muncitori calificați

Dezbaterile programate în ultimul timp — la scurt interval — în Consiliul învățământului de cultură generală, în Consiliul învățământului superior și recent în Consiliul învățământului profesional și tehnic au permis să se analizeze aproape simultan stadiul traducerii în viață a Directivei C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățământului în țara noastră și să se preconizeze măsuri de larg interes pentru toate sectoarele învățământului. A apărut evidentă preocuparea conducerii Ministerului învățământului de a corela mai bine pregătirea cadrelor pentru diferite domenii de activitate, de a constitui un sistem de învățământ unitar și eficient.

Această idee a reieșit cu pregnanță și din lucrările Consiliului învățământului profesional și tehnic, care s-au desfășurat vineri 8 ianuarie a. c. sub conducerea ministrului învățământului, Mircea Malîța, și care au reunit membrii ai conducerii ministerelor și organelor centrale ce au în subordine școli, specialiști din producție, cadre didactice și cadre de conducere din învățământul profesional, tehnic și liceal de specialitate, ca și reprezentanți ai celorlalte sectoare de învățământ.

În cadrul lucrărilor au fost dezbătute proiectele de organizare a

școlii profesionale pentru absolvenții ai învățământului general de 10 ani, programul de măsuri pentru îmbunătățirea conținutului învățământului în liceele de specialitate, precum și probleme legate de încadrarea în producție a absolvenților acestor licee.

După cum se știe, odată cu extinderea școlii generale de 10 ani se va trece la organizarea școlilor profesionale cu o durată de unu, până la doi ani. Reducerea duratei de școlarizare este posibilă datorită volumului sporit de cunoștințe însușite de elevi în școala generală de 10 ani.

Numerosi vorbitori s-au referit în cuvântul lor la planurile de învățământ propuse pentru școlile profesionale de diferite profile, au făcut propuneri privind îmbunătățirea lor, a nomenclaturilor de meserii pentru care urmează să se pregătească muncitorii în aceste școli, precum și propuneri de revizuire a actualului concurs de admitere în școlile profesionale. S-a evidențiat faptul că proiectul noul școl profesional prevede sporirea considerabilă a timpului acordat practicii, care va deveni o activitate predominantă.

Viu dezbătute au fost și propunerile privind îmbunătățirea în viitor a planurilor liceelor de specialitate prin corelarea mai judi-

cioasă a acestora — în ceea ce privește predarea unor discipline de cultură generală — cu planul de învățământ al secției reale a liceelor de cultură generală, accentuarea caracterului instructiv al instruirii prin predarea disciplinelor de specialitate în laboratoare și cabinete special amenajate, sporirea ponderii instruirii practice la liceele industriale etc.

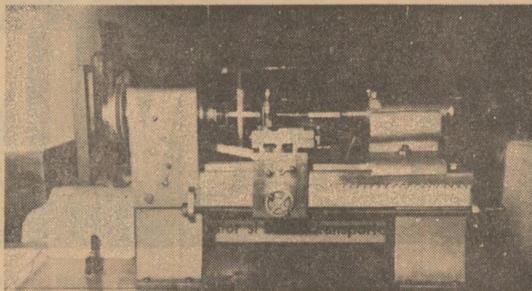
De asemenea, s-au purtat discuții pe marginea duratei de școlarizare, a examenului de bacalaureat și a nomenclaturii de specialități.

În încheierea lucrărilor a luat cuvântul prof. univ. Mircea Malîța, ministrul învățământului, care a subliniat atenția deosebită acordată de societatea noastră socialistă, aflată în plină dezvoltare industrială, pregătirii forței de muncă, formării viitorilor tehnicieni și muncitori calificați. Învățământul — a spus vorbitorul — este o investiție, poate una dintre cele mai importante investiții pe care le face societatea. Iată de ce în domeniul formării cadrelor sporirea exigenței este imperios necesară. În continuare ministrul învățământului a arătat că trecerea la o nouă etapă în organizarea învățământului profesional și tehnic presupune îmbunătățirea calității a muncii în învățământul de cultură generală. Din cei zece ani ai școlii

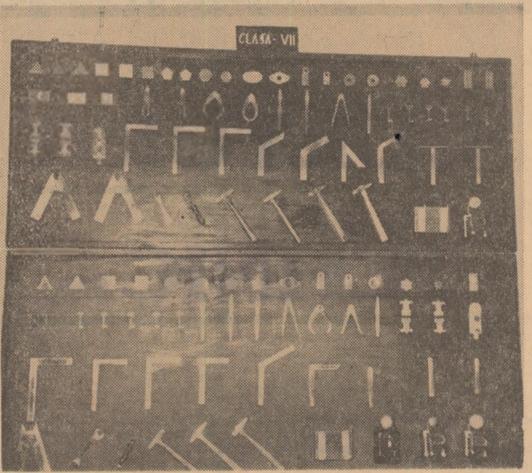
generale tinerii trebuie să lăse bine pregătiți, cu o cultură solidă. Vorbitorul s-a referit apoi pe larg la îmbunătățirile care se cer aduce învățământului profesional, tehnic și liceal de specialitate, la necesitatea de a se asigura un raport judicios între formarea teoretică, instruirea practică și cultura generală, la dezvoltarea unor școli de diferite profile și îndeosebi a școlilor postliceale, precum și la îmbunătățirea sistemului de finanțare și autofinanțare. În încheiere prof. univ. Mircea Malîța a apreciat colaborarea existentă între Ministerul învățământului și celelalte ministere care conducerea pentru pregătirea cadrelor și a salutată inițiativa menită să ducă la ridicarea pe o treaptă superioară a instruirii practice a elevilor, la antrenarea efectivă a acestora în producerea unor bunuri materiale care să poată fi valorificate din punct de vedere economic.

Lucrările Consiliului au înlesnit un util schimb de opinii și informații în vederea perfecționării și modernizării continue a învățământului profesional, tehnic și liceal de specialitate, constituind în același timp un prilej de reliefare a mulțimii interfezențe dintre acest sector și învățământul de cultură generală.

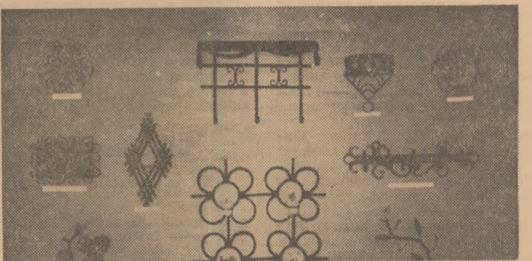
Activități practice utile, atrăgătoare și instructive

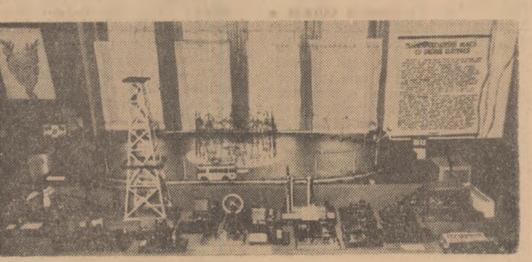
Zilnic poartă pe umeri o sarcină grea în fața muncii. Într-o zi, după ce a lucrat mult timp la o mașină, profesorul îl vede pe elev să muncească. Într-o zi, după ce a lucrat mult timp la o mașină, profesorul îl vede pe elev să muncească. Într-o zi, după ce a lucrat mult timp la o mașină, profesorul îl vede pe elev să muncească.

La Liceul „N. Iorga” din Vălenii de Munte, de pildă, elevii execută în cadrul orelor de pregătire tehnică-productivă, sub îndrumarea profesorului maestrul Alexandru Vasilescu, numeroase obiecte utile: instalații, dispozitive și motoare electrice, aparate de radio, aparate pentru sudură electrică, materiale didactice pentru predarea fizicii și chimiei, scule și dispozitive pentru dotarea atelierului de lăcătușărie. Strungul pe care și l-au construit recent le înlesnește mult activitatea practică.

Pe lângă aceste realizări, este de remarcat faptul că elevii învață să întocmească singuri și documentația tehnică a lucrărilor pe care le execută, dovadă a serioaselor cunoștințe însușite în orele de pregătire tehnică-productivă. În felul acesta munca desfășurată de ei depășește stadiul unei îndelungate muncă de învățare și se apropie de activitatea productivă din întreprinderile industriale.

O scrisoare semnată de Nicolae Cădariu, directorul Școlii generale din comuna Moftinu-Mic, județul Satu-Mare, ne informează asupra acțiunilor întreprinse în școala respectivă. Pe lângă utilizarea resurselor locale, această școală a obținut și concursul unor întreprinderi industriale și agricole și al unor școli postliceale, cu care colaborează îndeaproape în vederea pregătirii tehnico-productive a elevilor. Astfel s-a obținut ajutorul grupului școlar „Hidromecanica” din Brașov, care a sprijinit școala în crearea unei clase-laborator și în confecționarea unor materiale didactice pentru lecțiile de fizică — pendulul Maxwell, mecanismul bielă-manivelă, planul înclinat, regulatorul centrifugal, variatorul de turație, mecanismul cu cârmă și altele. De asemenea, o serie de întreprinderi au pus la dispoziția școlii scule pentru atelierul școlar în cadrul cărora se desfășoară instruirea tehnico-productivă.

După ce și-au construit strungul care se vede în fotografia de sus, elevii Liceului „N. Iorga” din Vălenii de Munte au putut trece la efectuarea unor lucrări mai complexe și mai variate, așa cum atestă imaginea din celelalte trei fotografii.

La rândul său, profesorul T. Pop, de la Școala generală de 10 ani din comuna Feldru, județul Bistrița-Năsăud, relatează că elevii din clasele a IX-a și a X-a execută în atelier o serie de obiecte necesare școlii — cutiere, suporturi pentru hârți, materiale didactice pentru laboratorul de fizică și chimie etc. — în timp ce elevii învață să croiască și să confecționeze articole de îmbrăcăminte, să coase și să brodeze. Frumoasele ștampuri și fețe de pernă cu motive populare specifice zonei folclorice născute din cărușele împodobesc culoarele și clasele școlii.

Rezultatul concursului organizat de Societatea de Științe Istorice

Pentru a stimula munca de cercetare științifică în rândurile de cadre didactice din învățământul de cultură generală și din învățământul liceal, Societatea de Științe Istorice organizează, din doi în doi ani, un concurs de lucrări științifice. La concursul din anul 1970 au fost distins cu premii și mențiuni următoarele lucrări:

Premiul I — prof. Florin Salvan — Brașov: „Conștiința istorică a poporului român — o analiză a conștiinței istorice în literatura noastră”;

Premiul II — prof. dr. Nicolae Birdeanu — București: „Mișcarea muncitorească din țara noastră — o analiză a rolului ei în revoluția din 1948—1949”;

Premiul III — prof. Pavel Binder — Brașov: „Drumul nostru — o analiză a evoluției noastre”;

Mențiuni: — prof. emeriț Dan Popescu — Lugoj și prof. Ilie Iordănescu — Timișoara: „Momente din viața și lupta metalurgistilor de pe Valea Nădragului (1845—1945)”;

prof. Rus Traian — București: „Noi date privind activitatea extrășcolară a învățătorilor din mediul rural la începutul sec. al XX-lea”;

prof. Dumitru Zaharia — Bacău: „Aplicarea legii războiului mondial în județul Bacău”;

prof. Paul Dicu — Pitești: „Contribuții la descoperirea și studierea paleoliticului inferior în România”;

prof. Teodor Seiceanu — Blaj: „Contribuții la istoria satului Sincel (jud. Alba)”.

Un ciclu de dezbateri pedagogice

Începând cu săptămâna aceasta, în fiecare vineri la orele 18 și 30 la Clubul municipal al sindicatelor din învățământ din b-dul Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 32, cadrele didactice vor avea prilejul să audieze un ciclu de conferințe intitulat „Dezbateri pedagogice”. Inițiat de Institutul de Științe Pedagogice în colaborare cu Casa Corpului Didactic Ciclu și fi inaugurat vineri, 15 ianuarie, prin expunerea profesorului universitar Mircea Malîța, ministrul învățământului, despre „Știința conducerii învățământului”.

În luna ianuarie au mai fost programate expunerile: „Rendamentul învățământului”; factorii randamentului”; de dr. Octavian

Neamțu și „Planificarea învățământului” de Vladimir Krasnasescu, ambasador, cercetător științific principal la Institutul de Științe Pedagogice.

Premiile literare ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor

Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România, preocupată de stimularea creației literare destinate copiilor, acordă anual premiul celor mai valoroase lucrări beletristice.

Premiile literare ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor se acordă cu prilejul Zilei pionierilor de către un juriu alcătuit din reprezentanți ai Uniunii Scriitorilor, Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Anul acesta se vor acorda trei premii, în valoare de 10.000 lei fiecare, celor mai valoroase creații apărute în perioada 1 mai 1970 — 1 mai 1971.

Consfătuire cu directorii de școli

Săptămâna trecută, Inspectoratul școlar al județului Mureș a organizat o consfătuire cu tema „Rezultatele procesului instructiv-educativ prin prisma e-

ficienței activității de perfecționare a personalului didactic”. La această consfătuire au participat directorii școlilor generale și ai liceelor de cultură generală și de specialitate.

Timp de trei zile a avut loc un fructuos schimb de experiență în care s-au dezbătut probleme de mare actualitate ce stau în fața școlilor mureșene. Subliniindu-se rezultatele bune obținute îndeosebi în acțiunea de generalizare a învățământului de 10 ani, s-au reliefat și o serie de lipsuri, îndeosebi faptul că se înregistrează o insuficiență participare a cadrelor didactice la formele instituționalizate de perfecționare profesională. Viu dezbătută a fost și problema instruirii tehnico-practice a elevilor, subliniindu-se că în acest domeniu se cere mai multă inițiativă.

Consfătuirea a fost apreciată de cel prezentei ca fiind utilă pentru bunul mers al procesului de învățământ.

Prof. ION BOGDAN directorul Școlii generale din comuna Deal-Mica județul Mureș

Expoziția unei tinere profesoare

Recent s-a deschis, la Teatrul Mic din Capitală, cea de a doua expoziție personală a Corneliiei Dedu, profesoară de pictură la Liceul de muzică și artă plastică din Ploiești. Absolventă abia de trei ani a Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu”, Cornelia Dedu s-a mai afirmat în domeniul creației, participând la Expoziția regională din Ploiești (1967), la o expoziție colectivă a cadrelor Ateneului Tineretului (1969), precum și prin prima sa expoziție personală,

care a avut loc în urmă cu un an la muzeul Kalinderu. Pictura Corneliiei Dedu afirmă un temperament dinamic. Oculul lirismului facil, pictorialul își pune probleme de construcție, de realizare conceptuală a valorilor și maselor de culoare („Sălcii la Rucăr”, „Grajduri vechi la Dobroiești”, „Dimineața pe Dunăre” etc.) și obține realizări cromatice interesante prin valorificarea virtuțilo-

lor armonice ale griurilor („Frezii”, „Tufănele”). Sînt de notat și lucrările de grafică, orientate spre decorativ („Dansul licuricilor la Polovraci”, „Polovraci”), acuarela „Portret rușean”, ca și acuariele cu tuș „Lilium” și „Ana” caracterizate printr-o deosebită fluiditate.

Conf. univ. dr. Alexandru TOHĂNEANU

INSTITUTUL DE ARTE PLASTICE „N. GRIGORESCU”

BUCUREȘTI

ANUNȚA

scoterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE ARTE PLASTICE

— Conferențiar la catedra de sculptură, poziția 7, disciplina desen, sculptură decorativă (metal, ceramică, lemn).

— Lector la catedra de grafică, poziția 11, disciplina tehnică grafică artistică — gravură.

FACULTATEA DE ARTE DECORATIVE

— Lector la catedra de textile, poziția 5, disciplina Compoziție — țesut, lucrări practice — țesut.

— Lector la catedra de textile, poziția 8, disciplina Compoziție, imprimări, lucrări practice-imprimări, gramatică forme.

— Lector la catedra de textile, poziția 9, disciplina desen, studiul culorii, compoziție-țesut, lucrări practice — țesut.

— Lector la catedra tehnico-teoretică, poziția 11, disciplina Perfecționare a personalului didactic din învățământul de cultură generală și liceal.

Candidații la concurs vor înainta în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S.R., la secretariatul Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, strada General Budișteanu nr. 19, sec-torul 7, cererea de înscriere împreună cu actele (în dublu exemplar) prevăzute de legea nr. 6 privind statutul personalului didactic din R.S.R., publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Institutului din București în termen de 3 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Informații suplimentare se pot obține la telefonul 160151.

În sprijinul documentării cadrelor didactice

Revista „Lumea”
Săptămînal de politică externă

Oferă cititorilor săi ample surse de largire a cunoștințelor, informații din varietate domenii ale vieții internaționale. Într-o mare varietate de genuri publicistice, revista „Lumea” publică cu regularitate: grupaje tematice, articole, comentarii, corespondențe, interviuri cu personalități proeminente, reportaje, însemnări de călătorie, documentare, evocări istorice, însemnări, ipoteze și noutăți din lumea științei și tehnologiei moderne, prospectări în evoluția societății etc. Reamind în paginile sale semnăturile unor cunoscuți personalități politice din țară și străini, conținând un bogat și valoros material documentar și informativ, revista „Lumea” poate deveni un instrument util în activitatea profesională a fiecărui învățător și profesor.

Un abonament pe o perioadă mai îndelungată vă poate ajuta să vă întocmiți o colecție completă, cuprinzând numeroase date de referință.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA” — IAȘI

ANUNȚA

scoterea la concurs a următoarelor posturi la Institutul central de perfecționare a personalului didactic Filiala Iași: **CATEDRA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, LIMBI MODERNE ȘI ISTORIE — Nr. 3**

1. Lector, poziția 3, disciplina limba română.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul Filialei Iași a Institutului central de perfecționare a personalului didactic din str. Culturii nr. 6 în termen de 30 zile de la publicarea acestui anunț, dosarul cuprinzînd actele prevăzute de Legea nr. 6 publicată în Buletinul Oficial Partea I — nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 84539/1969.

Informații suplimentare se pot lua de la secretariatul Filialei Iași a Institutului central de perfecționare a personalului didactic — telefon 16.80.08.

CULTURA TEHNICĂ

(Urmare din pag. 1-a)

cu alte cuvinte, ca o componentă organizată a întregului proces instructiv-educativ și să formeze, împreună cu sistemul de cunoștințe teoretice, structura unitară eficientă a viitorului creator intr-unul din domeniile activității sociale.

Menționând că deseori în școală cultura generală și cultura tehnică continuă să fie considerate ca două categorii care se raportează la elemente structurale și calitative distincte, tratate separat, conf. univ. dr. VASILE BUCURSCU, de la Institutul central de perfecționare a personalului didactic, amintea de teama unor care văd în cultura tehnică un pericol pentru formația umanistă a tinerilor. Aș vrea să precizez — sublinia V. Bucur — că obiectivul acesta este o falsă problemă. Ea este valabilă doar în măsura în care nu sînt înțelese raporturile reale dintre cele două domenii ale culturii. În realitate tehnica este o încorporare a talentelor și aptitudinilor omului, reprezintă obiectivizarea nivelului atins la un moment dat de dezvoltarea integrală a personalității umane. Nu cultura tehnică împiedică realizarea umanismului, ci incapacitatea noastră de a realiza faptul că tehnica însăși este un mijloc obiectiv. Și poate, cândva vom considera că de fapt cultura tehnică se circumscrie în sfera umanismului nu numai ca parte integrantă, dar chiar ca parte decisivă.

Dimensiune formativă

Recunoscînd locul culturii tehnice în cultura generală, să încercăm să vedem pe ce căi devine ea dimensiune formativă. Cît, ce, cum trebuie să se transfere din cultura tehnică în cultura generală a individului?

Acastă pregătire, să-i zicem tehnică — ne spune M. Golu — pare să comporte două aspecte esențiale. Primul este unul de ordin adaptiv, individual, care se referă la crearea unor minime psihofiziologice apte să permită tîrîrului să se adapteze la imensa mulțime a mecanismelor tehnice. Este necesar ca, încă de mic, copilul să fie obișnuit cu ideea că activitatea din orice domeniu este inseparabilă de existența anumitor mecanisme, a anumitor instrumente. Există, de altfel, din acest punct de vedere, pentru învățămînt, o premiză deosebit de avansată, care poate să fie fructificată în modul cel mai înalt fără a se da impresia de forțat și de artificial. Și anume, aceea că — așa cum arată cercetările de psihologie — copiii de astăzi se disting de copiii de acum cîteva decenii printr-o deosebită afinitate pentru tehnică, creată tocmai de mediul în care s-au născut și trăiesc. Cel de al doilea aspect privește formarea unei mentalități de stăpîni și creatori ai mijloacelor tehnice. În ce măsură este realizabilă această a doua etapă a pregătirii tehnice în procesul de învățămînt la diferitele sale nivele? După părerea mea, școala dispune în momentul de față de cadrul necesar pentru formarea culturii tehnice. Acest cadru are două laturi fundamentale.

Prima este constituită de studiul disciplinelor științifice, în special al științelor naturii, care oferă nesfîrșite posibilități de intrare în realitățile tehnice. Im-

portant este să se reevalueze modul în care se predau aceste discipline, astfel încît cunoștințele științifice transmise elevilor să fie trimiteri directe la tehnica zilei noastre. Comisiile de fizică, de biologie etc., recent create de Ministerul Învățămîntului, analizînd conținutul disciplinelor respective, vor pune desigur accentul atît pe integrarea noțiunilor tehnice, cît și pe modalitatea aplicativă a studiilor lor.

Cea de a doua etapă o reprezintă pregătirea tehnico-productivă introdusă începînd din acest an școlar ca obiect de învățămînt. Familiarizîndu-i pe elevi cu realitățile tehnice, această pregătire poate realiza și un pas mai departe, determinînd o profesionalizare — formîndu-i deci pe elevi ca producători și obișnuindu-i să folosească nu numai tehnica, ci și toate elementele economice ale procesului de producție.

În acest cadru, realizarea culturii tehnice trebuie să aibă loc, după mine, în mod diferențiat, pe diferitele trepte de învățămînt. Astfel, în școala generală, cultura tehnică se poate realiza cu precădere pe baza unor modele efectuate astfel încît să dezvăluie copilului, la nivelul său de înțelegere, principalele scheme logice și operaționale de alcătuire a diferitelor tipuri de instrumente și de mașini. În laboratoarele și în atelierele, în cadrul orelor de instruire tehnică productivă elevii pot să fie familiarizați cu diferite mecanisme tehnice care se folosesc deja în scopuri social-utile. În liceu pregătirea de ordin tehnic trebuie firește transpusă la un nivel mai înalt, tîrînd seama pe de o parte, de volumul de cunoștințe pe care le au elevii, iar pe de altă parte, de nivelul vîrstei lor, care le permite într-o măsură mai mare accesul nemijlocit la o serie de mecanisme și instalații de ordin tehnic.

În formarea culturii tehnice a tineretului — sublinia pe de altă parte V. Bucur — trebuie să avem în vedere unitatea indistructibilă între știință și aplicațiile ei, fiindcă tehnica nu înseamnă altceva decît aplicația științelor în transformarea naturii. Dacă vom vedea în cultura tehnică numai o practică în sine (și aceasta este o greșală pe care o fac unii profesori în cadrul orelor de pregătire tehnico-productivă), ea nu-l va atrage pe tineri. Zadarnic vom vorbi despre cultivarea dragostei pentru muncă dacă munca este privită ca o activitate lipsită de fundamentare teoretică. Posibilitățile pedagogice de a realiza cultura tehnică sînt numeroase. Este suficient, pentru a înțelege multitudine de activități, să observăm condițiile pe care le oferă viața cotidiană, mediul social în care trăiește tineretul astăzi și care este prin excelență un mediu tehnic.

Din cultura tehnică trebuie să facem ceea ce este de fapt, o sursă productivă. Însuși termenul de tehnică vădit de această latură a concretizării în producția de valori materiale este un nonsens. Pentru ca să facem din cultura tehnică un instrument de producție, posibilitățile sînt nelimitate. Se poate apela la atelierele întreprinderilor și la atelierele școlare, la cooperativele artizanale sau de producție agricolă etc. Dar la orice formă am apela mi se pare esențial ca elevii să nu rămîna doar la utilizarea unor condiții elementare, care nu pot dezvolta decît

cel mult gustul pentru muncă. Ei trebuie să aibă posibilitatea să lucreze la nivelul tehnicii contemporane și în acest scop au nevoie de ateliere și laboratoare bine dotate. Înzestrarea școlilor cu tehnica modernă care în general este costisitoare ar deveni foarte simțită dacă s-ar lega de modalitatea de transferare către ele a aparatelor la care, ca urmare a unui anumit grad de uzură, renunță întreprinderile.

Trebuie cunoscute și motivele care au condus la alegerea soluțiilor

Ce se înțelege în mod obișnuit prin cultura tehnică — ne-a spus prof. univ. FLORIN CIORĂSCU — știu cu toții. În acest înțeles, numai o bună cultură tehnică nu mai este astăzi suficientă. Mai mult, ea poate constitui un motiv de atitudine îngustă, „tehnicistă” față de problemele tot mai complexe care se pun tehnicianului contemporan. Acesta are nevoie în plus de o cultură generală cuprinzătoare, care să-i fie ghid în activitatea de realizări concrete ce-i este proprie. El trebuie să știe toate motivele „pentru care” execută, sau își propune singur, o anumită lucrare și „de ce” trebuie să procedeze într-un anumit mod și nu în altul. Pare banal, dar nu e!

De pildă, multor ingineri de-ai noștri li se pare suficient să-și însușească tehnologia de obținere a unui anumit produs de care răspund, să stăpînească ceea ce se numește azi „know-how”-ul celui produs. Dar pentru că prea deseori ei nu se simt obligați să discute în amănunțit și motivele care au condus la alegerea soluțiilor tehnologice, ajung — nu rar

— să piardă firul unui proces de fabricație cumpărat din străinătate cu bani grei, de îndată ce — pentru motive fortuite — sînt obligați să se abată ici și colo de la ceea ce le fusese precris de autorii procedurii. „Know-why”-ul (a ști de ce) implică însă cunoștințe științifice aprofundate care, pentru a fi stăpînite cer un efort intelectual considerabil mai mare decît simpla memorare a unui „know-how”. Lipsa preocupărilor sistematice în această direcție constituie, după părerea mea, și unul dintre principalele motive de respingere din partea multor ingineri a propunerilor de asimilare de tehnici cu adevărat noi, elaborate în institutele noastre de cercetări: pentru a fi acceptate în condițiile lipsei de experiență pe plan mondial, ele trebuie — evident — înțelese în prealabil. Acestor oameni le convine mai curînd să se adopte soluții verificate suficient în străinătate, chit că desulele dintre acestea ajung să fie învechite.

Ce-i de făcut, se știe de mult. Să dăm învățămîntului o bază științifică și tehnică largă și, mai ales, modernă. Să dezvoltăm apoi învățămîntul postuniversitar prin cursuri scurte și la obiect. În legătură cu prima cerință, trebuie să recunoaștem evidența unor începuturi bune. În cealaltă direcție cred însă că se face prea puțin.

Înceind aceste rînduri considerăm potrivit să subliniem un aspect esențial. Acesta e dezvoltarea capacității intelectuale care are ca rezultat al unor activități, al unor acțiuni concrete. Cultura tehnică, înțelesă tocmai ca acumulare de cunoștințe tehnice în procesul acțiunii concrete, devine astfel nu numai un deziderat al vremii noastre, dar și un imperativ al formării personalității umane.

Oră de laborator cu studenții anului V, secția electronică de la Institutul politehnic din Timișoara. Se studiază funcționarea calculatorului electronic MECIPT 1

Pentru joacă nu-i de ajuns numai zăpada

Hotărît, școlarii bucureșteni au avut ghinion în a-cestă vacanță de iarnă. Au așteptat și au tot așteptat zăpada pregătindu-și săniile, patinele și schiurile. Dar n-a nins nici în prima săptămîină, nici în cea de a doua nici în cea de a treia. Și cînd, în penultima zi resemnați, s-au apucat să-și pregătească ghioșdanul pentru școală, a venit. Întîi s-a înclinat discret, ca puberea argintie, printre blocuri și copaci. Apoi a început să cadă bogat, în fulgi mari și dese. După cîteva ceasuri, Capitala era înveșmîntată în dantela albă, în prima rochie de gală a noului an.

Ca din pușcă, din fiecare casă au fișit copii cu cîte-o sanie, cu cîte o pereche de patine, cu schiurile și ghiocșdanii confecționați în pripă din bucăți de scîndură. Copiii de toate vîrstele. După amiază se părea că toți preșcolarii și școlarii orașului sînt pe stradă, că nici unul nu stă în casă. Fiecare pantă a fost transformată în derdeluș, fiecare trotuar sau fiecare porțiune de pămînt înghețat în „patinoală”.

„Am prișit cu toții pe a-cesti copii și ne-am mîlțipit de bucuria și exuberanța lor. Și nu ne-am necîjit dacă ne-am pomnit de undeva, aceluia, cu un buldozer a-ru-necat, voinicește care și-a greșit direcția, cu un puști pe patine aterizînd în brațele noastre sau cu o sanie care ne alina călea. Ne necăjesc și ne îngrijorează însă altceva. Ceva care poate deveni într-adevăr grav, de care poate, în parte, ne-am putea simți cu toții vinovați. Deunăzi, la o oră cînd circulația era în toi, pe dealul Cotrocenilor zeci de copii se dădeau cu sania. Unul n-a pus frîna cînd trebuia și s-a pomnit în fața autobuzului. Mă stătat întîmna în loc. Fără o frînă bruscă nu știu ce s-ar fi întîmplat.

În Drumul Taberei au a-părut derdelușe peste toate moștile de moloz și pămînt ridicat pe garajele de locuințe. (Aceasta în timp ce pe lingă cele două școli sînt terenuri nefolosite pe care s-ar putea amenaja foarte bine patinoare). Drumul Fiecărei sînt se oprește în pînă deposit de fiare, de sîrmă, de scînduri, Copiii nu pot aprecia bine pericolul. Am văzut chiar cum unii, cîteji, încercau într-una o dîmăneală a-cestea înghețate țîrîa po-ghitei de pe Lacul Herăstrău. Nu știu ce i-a oprit să nu se avînte pe ea. Acestea toate și multe altele sînt situații care expun copiii în joaca lor de iarnă ne necăjesc și ne îngrijorează.

Nu-i putem oprit, își caută loc de joacă oriunde li se pare că îl pot găsi. Sînt copii, au nevoie de mișcare, de spațiu în care să alerge. Dar ceea ce putem și trebuie să facem este să le creăm condiții pentru joacă.

Cite rețetele de sport nu și-au făcut școlarii la inițiativa unor inimoși directori, profesori sau diriginți? Iarna mai stă la noi. Sîntem siguri că inițiativa nu se va lăsa așteptată!

M. VERDEȘ

DUPĂ COLOCVIUL NAȚIONAL DE PEDAGOGIE

Un forum permanent de elaborări pedagogice

Un prim și important rezultat al Colocviului național de pedagogie din decembrie 1970 a fost tocmai înființarea fecundă a unor oameni de știință din domenii foarte diferite sub semnul unificator al pedagogiei și reînălțarea pedagogilor, „pe viu”, cu reprezentanții științelor de care pedagogia se folosește de decenii. Această înființare a marcat începutul unor convorbiri productive, care se continuă și care se amplifică, deoarece, de fapt, în împrejurarea ocazională a colectivului și în cadrul unor activități de cercetări-acțiune s-a inaugurat un forum permanent de dezbateri științifice interdisciplinare pentru elaborări pedagogice. Schimbul de idei productive inaugurat cu prilejul colocviului, confruntările de opinii și chiar ciocnirile de păreri ale unor oameni care au ceva de spus, care știu ce au de spus și — prin urmare — exprimă clar concepții constructive, contribuie în înființarea directă, prin corespondență și prin reuniuni în forum-ul pedagogic, informal, dar poate cu atît mai real, care există azi, în fapt, ca un prim rezultat al colocviului.

La îngrijorarea posibilă că totul s-ar reduce la dezbateri fără consecințe constructive imediate se cuvine să reamintim că dezbaterile pedagogice interdisciplinare din decembrie 1970 s-a inițiat spre a marca începutul cercetărilor pentru elaborarea sistemului de învățămînt al deceniilor următoare. În preajura aceasta nu exclude însă posibilitatea unor recomandări, propuneri, măsuri imediate, deoarece, firește, sistemul de învățămînt al deceniilor următoare se pregătește prin decizii care se iau azi, eventual tocmai pe baza discuțiilor din grupele de lucru ale colocviului.

Realitatea, eficiența, operativitatea colocviului ca forum permanent de elaborări pedagogice depinde fără îndoială, într-o măsură foarte mare, în primul rînd de competența și pasiunea secretarilor grupelor de lucru ale colocviului; de capacitatea lor de organizare și mobilizare a forțelor de cercetare cunoscute, precum și a

celor potențiale; de competența lor științifică în domeniul specializat, pe care-l aprofundează interdisciplinar; în fine, de pasiunea lor creatoare, care determină devotament, entuziasm în serviciul actualizării neîntîrziate a rezervelor interne de cercetare de care dispune pedagogia contemporană din țara noastră.

Formularea expresivă a tovarășului Mircea Malița, ministrul învățămîntului, cuprinsă în cuvîntarea rostită în ședința finală a colocviului (14 decembrie 1970), că orice profesor este potențial un cercetător, nu conține doar o constatare, ci mai ales un memento. Un memento cu privire la obligația fiecărui membru al corpului didactic de a practica cercetarea, și, mai ales, un memento pentru cercetarea instituționalizată, adică pentru instituirea de cercetare în general, nu numai pentru cele de cercetare pedagogică, dar în primul rînd pentru acestea, de a oferi membrilor corpului profesional un cadru organizat în care să poată lucra ca cercetători și de a-i solicita și organiza pentru cercetare. Cercetarea instituționalizată va deveni astfel beneficiarul potențialului de cercetare existent — și aceasta nu numai prin evidența efectelor, tot mai sporite, de cercetătorii posibili, dar și prin înmăgazinarea, prelucrarea, sistematizarea, actualizarea observațiilor, ideilor, sugestiilor, recomandărilor lor. Adică a unui material imens, care zace tăinuit și pe care numai ignoranța prezumțioasă a unor pseudo-cercetători l-ar putea nega ab initio.

Forum-ul deschis la colocviu așteaptă și solicită maximal potențialul de cercetare existent și-i cere să se manifeste în forme variate, spre a fi integrat în cercetarea interdisciplinară a învățămîntului. Cercetătorii potențiali din învățămînt să nu aștepte solicitarea. Ea a fost făcută, prin cuvîntul ministrului învățămîntului. E rîndul lor să-și spună cuvîntul integrîndu-se în frontul de cercetare interdisciplinară inițiat.

OCTAVIAN NEAMȚU

Pregătirea examenelor

(Urmare din pag. 1-a)

pregătirea candidaților pentru concursurile de admitere în învățămînt superior. În ce ne privește, ne oferim să-i punem la dispoziție specialiștii de care dispunem, orle respective urmind chiar să fie plătite de noi.

Pregătirea pentru concursul de admitere în învățămînt superior ar trebui, de fapt, să înceapă încă din primul an de liceu. Așadar, cea mai radicală soluție, care nu exclude pe cea discutată, mi se pare ridicarea nivelului pregătirii în liceu. După părerea mea continuă să fie deficitară programul, de pildă, la matematică, unde, ca să mă refer la un singur exemplu, calculul integral se prevede a fi studiat numai sub aspectul citorva latură — insuficiente pentru o serioasă pregătire. Esențial mi se pare ca fiecare profesor de liceu să-și sporească propria pregătire și să-și evalueze într-un spirit de mai înaltă autoexigență cunoștințele de specialitate. Direcțiile, inspectoratele școlare să se ocupe mai sistematic și mai competent de modul în care evoluează pregătirea pentru bacalaureat și pentru învățămîntul superior.

În ce ne privește, în ultimii ani am făcut o analiză a rezultatelor fiecărui concurs de admitere și dispunem de concluzii deosebit de interesante cu privire la nivelul pregătirii unui mare număr de candidați, dintr-un mare număr de licee. Iată una dintre ele. Greșit se crede că liceele mari din Capitală asigură o pregătire mai bună decît cele mici, din alte localități. La concursurile din ultimii ani de la Institutul nostru candidații provenind de la liceul din Topoloveni

se plasează la matematică și fizică pe primele locuri, cu note de 9 și 10, în timp ce candidații multor licee cu „tradiție” din Capitală obțin note de 2. Mi-am propus să merg la Topoloveni să cunosc și eu pe profesorii care asigură o astfel de pregătire.

Fenomenul meditațiilor, în creștere în ultimii ani are, după părerea pe deplin întemeiată a prof. univ. Suzana Gîdea, și consecințe de ordin formativ. Cu cît meditațiunile lucrează mai mult cu elevul în dauna muncii individuale a acestuia, cu atît este umbrată personalitatea în formare a adolescentului. De aceea la cursurile de pregătire de la Institutul politehnic, în orele programate simbăta, au loc seminari, iar cele de duminică dîmăneată sînt dedicate a-dîncirii cunoștințelor în situații și contexte noi, sub formă de sinteze. Fiecare participant la cursurile de pregătire primește și 10-15 probleme pe care urmează să le rezolve singur în cursul săptămîinii. În ce privește desfășurarea propriei-zisă a concursului de admitere, prof. univ. Suzana Gîdea este de părere ca examinarea să se facă din întregă materie din liceu, deoarece omisiunile din programul actual nu determină pe profesori să neglijeze capitolele respective, ceea ce se reflectă apoi în modul cum sînt înțelese celelalte capitole și chiar ansamblul materiei.

La ancheta noastră pe tema pregătirii pentru bacalaureat și pentru admiterea în învățămîntul superior au fost făcute și unele precizări de către prof. Iulian Nica, director general adjunct la Direcția generală pedagogică din Ministerul Învățămîntului, care ne-a

informat că peste cîteva zile vor fi trimise tuturor liceelor din țară indicații în vederea organizării consiliațiilor și cursurilor pentru perioada care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului școlar, precum și în legătură cu modul de desfășurare a examenului de bacalaureat.

Deși, după părerea noastră, desul de tîrziu au fost date aceste indicații, le semnalam cititorilor cu convingerea că ele vor avea o importantă contribuție orientativă chiar și pentru desfășurarea lecțiilor propriu-zise, cu elevii din clasa a XII-a la disciplinele pe care le implică bacalaureatul. Astfel, se fac precizări clare și detaliate cu privire la modul de examinare și apreciere a cunoștințelor, interzicîndu-se categoric evaziunile de la fondul esențial de cunoștințe necesare, incursiunile în amănunte inutile care, de cele mai multe ori, nu sînt expresia competenței, cum ar putea crede unii, ci mai degrabă a unei infirmități profesionale. Indicațiile, ne spune tov. Iulian Nica, precizează pentru fiecare disciplină scolară direcțiile principale pe care se va pune accentul la bacalaureat. Potrivit acestora începînd cu această lună, liceele vor dispune în programul de activitate de încă 4 ore săptămîni (2 ore în zilele din jumătățile de zile libere și 2 ore dîmăneată dîmăneată), pentru pregătirea candidaților la bacalaureat și la concursul de admitere.

Referindu-ne, la necesitatea ca asemenea consultații, meditații sau cursuri (denumiri care pleacă de la loc la loc) să-și sporească eficiența și să intre astfel în programul obișnuit de lucru al liceelor, oferind deci o alternativă preferabilă meditațiilor, consemnăm și părerea unor profesori de liceu din localități în care nu există instituții de învățămînt superior. Profesorul Iulian Mardare, directorul Liceului

din com. Piatra, jud. Teleorman, de exemplu, consideră că ar fi foarte utilă cunoașterea concluziilor la care au ajuns comisiile concursurilor de admitere în facultăți și institute. Se impune, de aceea, ca ele să nu rămîna în seifulle instituițiilor de învățămînt superior. Însușindu-ne propunerea o supunem atenției conducerii ministerului. Ne gîndim, de pildă, că identificarea liceelor și a profesorilor cu rezultate ca cele semnătate de tov. Suzana Gîdea, la Topoloveni și examinarea lor statistic și analitic, publicarea rezultatelor obținute pe baza acestei examinări ar fi un puternic stimul pentru munca liceelor și a profesorilor lor, ar orienta întreaga activitate curentă din școli. Aceasta, credem noi, ar

Comisia limbilor străine

(Urmare din pag. 1-a)

de perfecționare folosite în învățămîntul de cultură generală (acordarea gradelor, cursuri postuniversitare) specializarea în țară și peste hotare a cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală și superior, organizarea unor cursuri intensive pentru limbile de largă circulație, cursuri care ar urma să vină în sprijinul profesorilor ce doresc să se perfecționeze într-o limbă străină și al salariaților din alte instituții care pleacă în străinătate pentru specializare, sau urmează să fie folosiți în diferite forme de cooperare internațională.

Red.: După cite se vede, tematica de studii este foarte cuprinzătoare.

J. Livescu: Ea încearcă să îmbină toate aspectele care pot defini actuala situație a limbilor străine în învățămînt în ce privește personalul didactic, organi-

contribuți și la sporierea stabilității — atît de precară la ora actuală — pentru simplul motiv că ar sublinia sentimentul responsabilității conducerilor de licee și a profesorilor pentru prestigiul școlii și al lor personal. Metodele statistice ar putea să fie astfel utilizate în învățămînt și poate că s-ar găsi și o cale pentru decideratul „unei metrii” privind randamentul activităților din școli. Oricum ideea merită să fie serios și științific examinată. Pînă atîndu înscrim, în încheierea acestor rînduri, îndemnul de a se folosi cu răspundere timpul disponibil pînă la sfîrșitul anului școlar pentru a se obține un spor de valoare în pregătirea candidaților la bacalaureat și la admiterea în învățămîntul superior.

Red.: Practic, cum se desășoară cercetările pentru elucidarea problemelor pe care le implică o atare tematică?

J. Livescu: Mai întîi, un cuvînt despre alcătuirea subcomisiilor care desfășoară activitatea practică de cercetare și care, în lucrările lor, au atras și colaboratorii din afară. În constituirea lor s-a urmărit în general ideea continuității dintre diferitele forme de învățămînt. Pentru a le alcătui au fost recutate caudrele cele mai reprezentative pentru predarea limbilor străine și în același timp, s-a ținut seama de preocupările și de

interesele acestora în legătură cu studiul limbilor. Unii sînt interesați de probleme de metodă, alții de conținut, alții de organizare etc. Apoi, s-a avut în vedere necesitatea de a se asigura o cunoaștere directă a realității, fie că este vorba de o realitate de teren sau de o realitate documentară. Obiectivele pe care ni le-am propus au determinat alegerea de date privînd dezvoltarea învățămîntului în ultimii 20 de ani și, evident, mai cu seamă explicarea situației actuale pe baza dezvoltării în cele două decenii. Bineînțeles, am apelat, la această formă de cunoaștere nu de dragul istoriei, ci pentru a explica științific situația de la care pornim. În acest scop s-au organizat deplasări pe teren, în centre universitare și în alte centre, s-au elaborat chestionare și s-au efectuat anchete în rîndurile elevilor, studenților și ale personalului didactic din învățămîntul de cultură generală și învățămîntul superior, au fost consultate numeroase lucrări și documente. În ultima săptămîină a fiecărei luni au loc ședințele ale comisiilor. Materialul produs de către subcolective este centralizat pentru a se trece la elaborarea raportului general.

Red.: S-au contrar desigur de pe acum și unele idei cu valoare practică?

J. Livescu: Pe parcurs, comisia a formulat unele concluzii și propuneri care au fost prezentate Ministerului Învățămîntului în vederea unor decizii administrative. Pe baza concluziilor comisiilor s-a procedat, de exemplu, la introducerea studiului obligatoriu al limbilor străine în învățămîntul superior. În această condiție a fost definitivat de către conducerea ministerului organizarea unor forme postuniversitare de studiere a limbilor străine pe lingă Universitatea din București.

Red.: Ce idei privitoare la optimizarea studierii limbilor străine se desprind din datele acumulate pînă în prezent în urma cercetărilor efectuate de comisie?

J. Livescu: A răspunde la această întrebare în momentul de față, exprimînd punctul de vedere al comisiilor, este prematur. Ar însemna să devansăm înseși concluziile comisiilor, care nu se află încă în posesia tuturor elementelor necesare pentru a face astfel de aprecieri ferme. Pot să emit, cel mult, o opinie strict personală. Cred că, în esență, studiul limbilor străine se va îmbunătăți prin accentuarea laturii aplicative, mai precis, prin depășirea anumitor forme tradiționale de studiu filologic ceea ce înseamnă o orientare mai accentuată către limba vorbită, către limba actuală, către ceea ce este de fapt conversația, langajul uzual. Asta înseamnă ori reconsiderarea conținutului disciplinelor respective ori reconsiderarea, bunăoară a rolului gramaticii în învățarea limbilor străine, ca instrument de mai bună însușire a unei limbi. Dacă ne-am propus, ca idee fundamentală pentru lucrările comisiilor, perfecționarea predării limbilor străine, această înseamnă că vrem să ajungem la mai bună cunoaștere practică. De aici decurg cerințe privitoare la structura materialului și programelor, a planurilor de învățămînt, la pregătirea cadrelor didactice, la metodele de predare utilizate, la folosirea mai largă a instalațiilor audio-vizuale, a tehnicilor electronice și magnetice etc.

Dar să așteptăm formularea concluziilor comisiilor pe baza cunoașterii realităților învățămîntului, a experienței din alte țări și a necesităților care se vor profila în ce privește proporțiile de învățare a diferitelor limbi străine.

O MARE PROBLEMĂ MONDIALĂ

METAMORFOZA UNIVERSULUI ÎNCONJURĂTOR

● Revoluționarea environment-ului începe de la leagăn ● În ce fel de școli doresc copiii să învețe ● Clădirea cu pereți transparenți și mobilier modular ● Școala, casa, orașul — un univers înconjurător fără bariere.

„Veritabile marea umane, îndreptându-se dimineața spre uzine, instituții și magazine, revenind pe inserat spre „cetațile-dormitor” pentru a-și petrece câteva ore înainte de culcare în fața televizorilor, locuitorii marilor metropole sînt asurzii de zgomotul miilor de motoare, înecați în smog, terorizați de iureșul mașinilor, cu personalitatea îngredită de elemente care fac parte integrantă din apanajul comodităților civilizate actuale”. Această descriere terifiantă nu este desprinsă dintr-o povestire a literaturii de groază, ci din raportul unui congres internațional al psihologilor desfășurat recent la Chicago.

Problema cadrului de viață se pune, în perspectiva viitorului, la o scară tot mai îngrijorătoare. Tată de ce omul civilizației contemporane aspiră la calmul și aerul curat al marilor spații verzi, la eliberarea de constrîngerile zidurilor cenușii care urcă pînă la cer, porționîndu-i pînă și albastrul acestuia. Totuși, schimbările care l-ar putea apropia de împlinirea acestor aspirații îi trezesc neîncrederea, sau chiar violente reacții de respingere. Căci a modifica mediul înconjurător — environment-ul, pentru a folosi termenul consacrat de specialiștii din lumea întreagă — înseamnă, implicit, a-i cere omului să se adapteze din nou, să-și modifice gusturile, obiceiurile, să modifice tot echilibrul său actual. Metamorfoza environment-ului presupune deci o dificilă activitate de reeducare a adulților. De aceea, principala atenție a specialiștilor care vor să modifice radical, să umanizeze în sensul cel mai profund al cuvîntului universul înconjurător se îndreaptă spre generația cea mai tînără. Căci dacă adultul este influențat negativ de cadrul înconjurător al vieții sale actuale, copilul simte mult mai acut ostilitatea acestui cadru. O mulțime de lucruri îi amenință și îl resping, o mulțime de lucruri îi sînt interzise — de la instalația electrică la televizor și la ascensor. O mulțime de pericole îl pîndesc din apartament pînă în stradă. Cu toate imperfecțiunile sale actuale, mediul înconjurător alcătuit special pentru el — școala — îi oferă un cadru mult mai primitiv, mai apropiat, mai lipsit de pericole. O statistică alcătuită în anul 1970 în Franța arată că în timp ce în școli numărul accidentelor suferite de copii a fost foarte redus, în apartamente s-au petrecut peste 30.000 de accidente ale copiilor, dintre care 500 au fost mortale.

Environment-ul a fost promovat astfel la rangul de mare problemă a actualității cu implicații excepționale privind viitorul. Ceea ce se impune este reconstrucția unui cadru înconjurător care să-i permită copilului să regăsească spațiul, să evolueze mai liber, să se adap-

teze universului ambiant al lumii de mine care, beneficiind de toate avantajele civilizației materiale în continuă evoluție, să nu suferă de tările acesteia, să permită efectiv omului viitorului să se bucură de viață.

În foarte multe țări înaintate ca nivel de cultură materială, psihopedagogii, sociologii, arhitecții, specialiștii în environment au adoptat, într-o formă sau alta, sloganul „metamorfoza cadrului înconjurător începe de la leagăn”. Este evident însă că obiectivul principal al reconstrucției universului înconjurător al copilăriei îl constituie instituția școlară pe toate treptele ei, de la grădinița la universitate. În același timp, institutele de cercetări pedagogice și sociologice, marile centre de proiectări arhitecturale au descoperit un adevăr simplu dar neluat în considerație niciodată pînă în prezent. Anume, că în ceea ce privește arhitectura și mediul înconjurător problemele sînt aproape aceleași, fie că este vorba de grădiniță, de școala generală, de liceu sau de facultate. Proiectanții au trecut la realizarea pe planșete, iar constructorii la înălțarea efectivă a primelor școli ridicate conform unor noi soluții arhitecturale, amplasate altfel decît pînă acum în universul înconjurător. Dar, înainte de aceasta, s-a mai făcut un lucru neuzitat în trecut: au fost consultați copiii înșiși, cerîndu-li-se să deseneze și să descrie școala în care ar dori să învețe, o școală așa cum vizează ei. Astfel s-a ajuns la o a doua descoperire simplă, dar fundamentală: aproape toți copiii doresc dispariția zidurilor, a peretilor, a gardurilor, a barierele de orice fel între ei și mediul natural înconjurător. Într-o anchetă pe această temă inițiată în rîndul copiilor între 6 și 12 ani de către Institutul pedagogic național din Franța s-au obținut răspunsuri surprinzătoare, demne de luat în seamă. Copiii vor să aibă școli de formă rotundă sau în formă de ciorchine de strugure, puternic luminat de soare, vor școli din material plastic care să se poată umfla și pluti pe mare, școli care să permită ca învățătura să fie o continuă excursie pentru cunoașterea naturii, a diferitelor activități umane etc.

Specialiștii au ajuns treptat la concluzia că școala ideală este în primul rînd aceea care dezvăluie natura, care elimină zidurile psihologice și materiale ale actualelor construcții. Pornind de la aceste concepții s-au și realizat cîteva proiecte-pilot, în care principalele idei revoluționare le constituie clasele ce nu mai au formele dreptunghiulare tradiționale, ci forme multipoligonale, după proiectele arhitectului francez Jean Renaudie sau ale arhitectului englez S. Woods, iar tradiționalele curți sînt înlo-

cuite prin grădini-coridoare situate la nivele diferite și legate între ele prin trepte. Primele rezultate au fost remarcabile. Chiar pedagogii care la început s-au temut că într-o școală cu asemenea coridoare-grădini, fără obișnuitul gard despărțitor de lumea exterioară, va fi imposibilă supravegherea copiilor, au constatat că mediul înconjurător i-a transformat pe elevi, că aceștia se comportă cu mult mai multă răspundere și își poartă singuri de grijă. Părinții, la rîndul lor, s-au apropiat mai mult de asemenea școli-pilot, vin mai des la diferitele activități școlare, ceea ce face ca influența educativă a școlii să se extindă și asupra căminelor, atenuînd decalajul între mediul școlar și mediul familial.

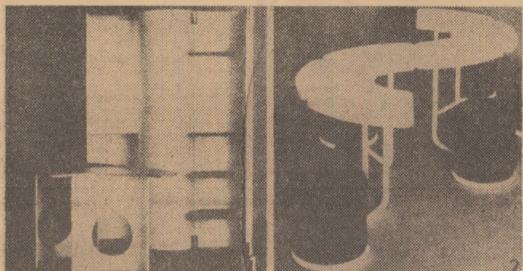
Celebru Le Corbusier spunea că spațiul pe care îl ocupă sau îl locuiesc oamenii acționează asupra lor ca un factor educativ. Școala viitorului cere forme simple, mobilier polyvalent, modificabil în toate direcțiile, tavane de înălțimi și forme diferite în cadrul aceluiași edificiu. Copiii preferă ușile batante sau culsante, spații de tranziție pentru trecerea de la o încăpere la alta. În ceea ce privește jucăriile, acestea nu mai imită realitatea, ci devin „structuri de joc” care permit

desfășurarea liberă a imaginației copiilor.

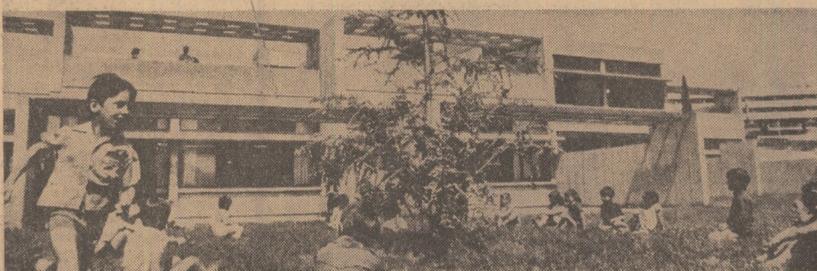
Fără îndoială, metamorfoza universului înconjurător școlar este și o opțiune educativă, o opțiune pentru o educație deschisă, care îl pune chiar de la început pe copil în contact cu viața, atrăgînd consecințe pe planul conținutului și al metodelor de educație. Ea cere antrenarea participării elevilor la întreaga desfășurare a vieții școlare, stimularea autodiscipliniei, a simțului colectiv.

Desigur, toate acestea ridică noi și dificile probleme pentru educatori. Ele implică chiar într-o măsură redefinirea rolului de educator într-un urbanism școlar care la început îl dezarmează, față de care este inadapdat atît în ceea ce privește spațiul, cît și în ceea ce privește libertatea de mișcare. Educatorul se găsește în situația de a abandona vechi obișnuințe. Dar aceasta este un mecanism asemănător, într-un fel, cu introducerea matematicii moderne în școală. Fapt este că, fără educator, arhitectul, specialistul în environment nu pot realiza nimic. Rolul constă doar în a face o sinteză a condițiilor noi și a concepțiilor viitorului. Impulsul, inspirația nu pot veni decît din partea pedagogilor.

M. HERIVAN

Mobilier școlar modular, multifuncțional și școli integrate în natură — iată două dintre principalele caracteristici ale mediului ambiant al învățămîntului de mine.

„GAZETA

MATEMATICĂ”

Sumarul „Gazetei matematice” seria A, nr. 12/1970, cuprinde articolele Modelarea matematică a fenomenului de învățare de V. Craiu și V. Gh. Vodă, Intorcerea în teoria spațiilor vectoriale de V. Istrățescu, Noțiuni de combinatorică — Metoda lui Polya de I. Tomescu, Index de termeni și noțiuni definite (în cadrul „Micului dicționar matematic”) de D. Radu. Se dau de asemenea soluțiile problemelor propuse, se propun probleme, se publică recenzii și informații.

„LIMBĂ ȘI LITERATURĂ”

A parut volumul XXV al culegerii „Limba și literatura”, editat de Societatea de științe filologice. Volumul are un cuprins bogat, din care remarcăm cîteva studii utile cu deosebire profesorilor din învățămîntul de cultură generală: acad. Al. Graur, Acordul predicativului cu două subiecte, Ștefania Popescu, Probleme de sintaxă în textele date la concursul de admitere în liceu (la rubrica Limbă și stil), studii despre Cezar Bollică, realism, G. Coșbuc, Tudor Arghezi (la rubrica Istorie și teorie literară), Contribuția diafilimelor și diapozitivele la sporirea eficienței lecțiilor de biografie (la rubrica Metodica predării limbii și literaturii române) etc. Volumul mai cuprinde rubrici de Folclor și Texte și documente, cu interesante contribuții despre balada „Mestierul Manole”, despre D. Cantemir, Octavian Goga, Jean Bart etc.

ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE BUCUREȘTI

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice

I. Laboratorul de planificarea educației

- Conferențiar, poziția 1
  - Lector, poziția 2
  - Asistent, poziția 4
  - Asistent, poziția 5
- Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Academiei de studii economice din București, Piața Romană nr. 6, cererea de înscriere însoțită de actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S. România, publicată în Buletinul Oficial nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969:
- copie legalizată de pe diploma de licență (2 exemplare);
  - copie legalizată de pe diploma de doctor sau doctor decent (2 exemplare);
  - caracterizarea activității profesionale și sociale a candidaților, întocmită de organizația în care acesta își desfășoară activitatea (2 exemplare);
  - memoriul de activitate didactico-științifică (4 exemplare);
  - lista lucrărilor științifice (4 exemplare);
  - lucrările științifice ale candidaților (1 exemplar);
  - adeverință privind vechimea în muncă cu precizarea funcțiilor în care a activat (2 exemplare);
  - copie legalizată de pe anexa la diplomă (numai pentru posturile de asistent (2 exemplare);
  - autobiografia (2 exemplare).

Pentru a răspunde cerințelor cercetării științifice în cadrul Laboratorului de planificarea educației, candidații trebuie să facă dovada că au activat sau au preocupări în domeniile privind planificarea învățămîntului; folosirea metodelor matematice moderne și statistice.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

Termenul de înscriere la concurs este de 30 de zile pentru posturile de conferențiar și lector și de 15 zile pentru posturile de asistent, de la data publicării concursului în Buletinul Oficial partea III.

Informații suplimentare se pot obține zilnic între orele 12—14 la secretariatul rectoratului.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI TIRGU-MUREȘ

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE GEOLOGIE

Catedra de Istorie-Geografie.

— lector, disciplina istoria contemporană a României, poz. 9.

FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Catedra generală de educație fizică

— lector, disciplina educație fizică, poz. 12.

Candidații la concurs vor înainta la rectoratul Institutului pedagogic de 3 ani Tg. Mureș, str. N. Iorga nr. 1, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, o cerere de înscriere la care se vor anexa, în dublu exemplar, actele prevăzute de Legea nr. 6, privind Statutul personalului didactic din R.S.R. publicată în Buletinul Oficial, partea I nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969. Concursul se va ține în termen de 3 luni de la data expirării termenului de înscriere.

INSTITUTUL DE PETROL, GAZE ȘI GEOLOGIE BUCUREȘTI

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- Profesor la catedra de Matematică, disciplina „Matematică specială”, poziția 1 din statul de funcții;
- Profesor la catedra de Mecanică și rezistența materialelor disciplina „Mecanica teoretică și teoria elasticității”, poziția 3 din statul de funcții;
- Profesor la catedra de Tehnologie petrolului, disciplina „Tehnologia fabricării uleiurilor”, poziția 2 din statul de funcții;
- Conferențiar la catedra de Mineralogie și petrografie, disciplina „Mineralogie și petrografie”, poziția 3 din statul de funcții.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul Institutului de petrol, gaze și geologie din București, str. Aviator Traian Vuia nr. 6, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, Nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului Nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Institutului în termen de 3 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Termenul legal de înscriere la concurs decurge de la data publicării în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, partea III-a. Informații suplimentare se pot obține la Secretariatul Institutului, telefon 12.70.04.

INSTITUTUL DE PETROL, GAZE ȘI GEOLOGIE BUCUREȘTI

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- Profesor la catedra de Tehnologie petrolului, disciplina „Tehnologia distilării șteiului”, poziția 3 din statul de funcții;
- Conferențiar la catedra de „Economie, organizare și planificarea industriei de petrol”, disciplina „Organizarea și analiza activității economice a întreprinderilor de foraj și extracție”, poziția 4 din statul de funcții;
- Șef de lucrări la catedra de Zăcăminte de minerale utile, disciplina „Zăcăminte de minerale utile”, poziția 10 din statul de funcții;
- Asistent la catedra de „Limbi străine”, disciplina „Limba română”, poziția 10 din statul de funcții.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul Institutului de petrol, gaze și geologie din București, str. Aviator Traian Vuia nr. 6, în termen de 30 de zile (pentru postul de profesor, conferențiar și șef de lucrări) și de 15 zile (pentru postul de asistent) de la data publicării acestui anunț, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I-a nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține la sediul Institutului în termen de 3 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs (pentru postul de profesor, conferențiar și șef de lucrări) și în termen de 15 zile (pentru postul de asistent).

Termenul legal de înscriere la concurs decurge de la data publicării în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, partea III-a. Informații suplimentare se pot obține la secretariatul institutului telefon 12.70.04.

BIBLIOTECA

„Mijloacele tehnice audio-vizuale în predarea istoriei”

Apărută recent în Editura didactică și pedagogică, lucrarea „Mijloace tehnice audio-vizuale în predarea istoriei”, semnată de T. Mucica, I. Cerghit și G. Ceacalopol pornește de la abordarea unor probleme generale privind importanța introducerii mijloacelor tehnice audio-vizuale în procesul de învățămînt și de la unele considerații psihopedagogice cu privire la specificul folosirii mijloacelor audio-vizuale.

După o scurtă prezentare a rolului și importanței predării istoriei, autorii efectuează o clasificare a mijloacelor audio-vizuale stîndu-se asupra caracteristicilor mijloacelor vizuale pe suport opac (documente, grafice, imagini document, fotografii) și pe suport transparent (diapozitive, diafilme), asupra mijloacelor audio (discul, banda magnetică, emisiunile de radio) și asupra mijloacelor audio-vizuale propriu-zise (montajul audio-vizual,

filmul sonor, emisiunile de televiziune).

Un capitol larg este dedicat folosirii mijloacelor tehnice audio-vizuale în lecțiile de istorie. În cadrul acestui capitol, autorii formulează recomandări cu privire la metoda utilizării proiectiei fixe, a montajului audio-vizual, a proiectiei cinematografice, a discului și benzii magnetice, a emisiunilor de radio și televiziune. În continuare sînt prezentate principiile de construcție și minuire a aparatelor pentru proiectia fixă, pentru proiectia cinematografică, a pipk-upului și magnetofonului.

Alături de considerațiile cu privire la mijloacele audio-vizuale, lucrarea mai cuprinde și un capitol care tratează despre importanța, funcțiile, organizarea și dotarea cabinetului de istorie.

M. PETRESCU

„Atlas stelar descriptiv”

De curînd, sub egida Universității din Timișoara a apărut „Atlasul stelar descriptiv”, de prof. dr. Constantin Curea. Concepțit și e-

laborat în cadrul Observatorului astronomic din Timișoara, atlasul constituie prima lucrare de acest gen în limba română, fiind un ghid util pentru toți cei care doresc să observe bolta instalată.

În mod deosebit, atlasul este destinat observațiilor astronomice efectuate cu ochiul liber și cu instrumente mici, care nu au cercuri de orientare, permițînd ca astrii să fie găsiți cu ajutorul constelațiilor. Din acest punct de vedere, atlasul este de recomandat și profesorilor din licee și școlii generale, elevilor, precum și tinerilor astronomii amatori.

Foarte indicat pentru cercuirile de elevi, Atlasul stelar poate constitui un mijloc de atragere a tineretului școlar spre observarea grupurilor de constelații și identificarea acestora pe bolta cerească, spre urmărirea mersului unei planete printre stele și trasaarea drumului aparent pe harta constelațiilor, a mersului și evoluției unei comete etc.

Dr. IOAN TODORAN
cercetător principal
Observatoriu Astronomic
Cluj

„Studii psihopedagogice privind dezvoltarea copiilor între 3 și 7 ani”

Culegerea „Studii psihopedagogice privind dezvoltarea copiilor între 3 și 7 ani”, semnată de P. Popescu Neveanu, Florica Andreescu și Marian Bejat, apărută în Editura didactică și pedagogică, și-a propus să realizeze o unificare și o sistematizare a viziunii privind evoluția preșcolară.

Într-o primă lucrare, dedicată studiului psihologic și pedagogic al jocurilor de construcție după model, sînt avansate idei privitoare la definirea jocului ca formă de activitate specifică și hotărîtoare pentru dezvoltarea psihică a copilului, la locul orientării în activitatea de joc. Sînt prezentate de asemenea în această lucrare rezultatele obținute în educa-

rea aptitudinilor constructive ale copiilor din grupele experimentale utilizate de autori în cercetările lor.

Într-o altă lucrare sînt expuse rezultatele unei cercetări privind activitățile obligatorii de copil, subliniindu-se că activitățile manuale constituie o cale importantă de îmbogățire a conținutului educației senzoriale, de formare a deprinderilor tehnice de lucru și de dezvoltare intelectuală.

Deosebit interes suscită lucrările „Cercetări în legătură cu formarea primelor noțiuni matematice la copiii de 3—7 ani” și „Probleme ale dezvoltării psihice a copilului între 3 și 7 ani”, care pun în evidență necesitatea de a asigura însușirea timpurie a cunoștințelor de matematică și, respectiv, se ocupă de ritmul de dezvoltare fizică și psihică în perioada preșcolară.

A. ANTONESCU